

hed taler for, at *de*, der bo længere borte, end at en ridende Mand kan transportere en udstationeret Hest til det Sted, hvor den skal afleveres, eller fra det Sted, hvor den skal afhentes, saa at disse Heste maa sendes med Banen, faa nogen Godtgørelse, og det er det, der tilsigtes her.

Under Nr. 122 er der foreslaaet en Understøttelse paa 274 Kr. aarlig til en forladt Hustru. Et tilsvarende Beløb har været bevilget paa de senere Aars Tillægsbevillingslove. Forholdene ere imidlertid nu saadanne, at man maa anse denne Udgift som vedvarende, og den foreslaas derfor optagen paa Finansloven. Ændringsforslaget under Nr. 123 angaar en Understøttelse til en forhenværende svensk frivillig i Krigen 1864. Den er paa 600 Kr., og den foreslaas udredet efter samme Regler — ligesom Beløbet ogsaa er af samme Størrelse — som tidligere Bevillinger til adskillige andre svenske frivillige i den nævnte Krig. Ændringsforslaget Nr. 124 angaar en Understøttelse til en forhenværende Sergent. Han har været i Hæren siden 1860, han blev Sergent i 1867, han fik sin Afsked i 1889 med en Pension paa 400 Kr., og derefter ansattes han som Sygehussergent, hvorfra han saa senere har faaet sin Afsked. Det foreslaas nu, at hans Pension beregnes ogsaa for denne sidste Del af hans Ansættelse, under hvilken han ikke har været pensionsberettiget, saa at der ydes ham en Understøttelse paa 400 Kr., der vil bringe Pensionen nogenlunde op i Højde med, hvad den vilde have været, hvis han havde været pensionsberettiget. Ændringsforslaget under Nr. 125 angaar en Understøttelse til en Enke, der har to Børn, og som er trængende. Det er en Enke efter en Opsynsmand ved en Del af Fæstningens Nordfront, han er død, og hans Enke indstilles saa til denne Understøttelse. Hun er ikke pensionsberettiget, thi hun blev først gift med sin afdøde Mand, efter at han havde taget sin Afsked. Men i Henhold til de almindelige Regler foreslaar man en ringe Understøttelse til hende og hendes to ukonfirmerede Børn, saa længe hun forbliver ugift, og saa længe Børnene ere mindreaarige. Det er de Ændringsforslag, som findes paa § 22.

Saa findes der paa § 26, V. et Ændringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) med flere, og det angaar en Forhøjelse paa 150,000 Kr. til Hærens Arbejdere, og paa § 26, VI. findes et tilsvarende Ændringsforslag, som maa ses i Sammenhæng med det nærværende

Forslag. Jeg antager, det vil blive tilladt at omtale disse Ændringsforslag under eet, men efter sædvanlig Skik skal jeg ikke her komme ind paa disse Forslag, før jeg har hørt Ordføreren for Forslagsstillerne udtale sig. Jeg skal hermed anbefale de Ændringsforslag, som ere stilled af Ministeren og tiltraadte af Udvalget, til Vedtagelse.

K. M. Klausen: Det vil erindres, at Spørgsmaalet om Garnisoneringen optog en meget stor Del af Finanslovsforslagets anden Behandling, og man havde maaske ventet, at denne Sag nu vilde komme frem paa ny ved Finanslovsforslagets tredje Behandling. Det sker ikke. Jeg skal ikke lade mig friste til at komme ind paa dette Spørgsmaal, da jeg af den højtærede Minister har faaet at vide, at Sagen vil blive ordnet ved særlig Lov, hvor der saa vil blive Lejlighed til nærmere at drøfte den.

Jeg skal derefter gaa over til at gøre nogle Bemærkninger om et Ændringsforslag, der er stillet af det socialdemokratiske Mindretal, og som gaar ud paa at yde en Forhøjelse af 20 pCt. til daglønnede Arbejdere og Funktionærer, som ere ansatte i Stillinger, der kunne føre til Pensionserhvervelse, og vi have hertil anslaaet et Beløb paa 150,000 Kr. for Hærens Vedkommende og 200,000 Kr. for Marinens Vedkommende. Man vil maaske bebrejde os, at disse Ændringsforslag, der tilsammen andrage et Beløb paa 350,000 Kr., medføre forøgede Militærudgifter, og det gøre de ganske vist ogsaa. Men man maa ikke tro, at det skulde ligge i vor Interesse at forøge Militærudgifterne her i Landet, tværtimod have vi gjort alt, hvad der stod i vor Magt, for at faa Militærudgifterne ned og helst at faa dem helt afskaffet. Men vi kunne ikke roligt se paa, at de mange Mennesker, som finde Beskæftigelse indenfor Militæretaten, skulle leve under saadanne Arbejds- og Lønningsvilkkaar, at det næsten ikke er muligt for dem at føre en nogenlunde taalelig Tilværelse, og saaledes er Forholdet i Virkeligheden i Øjeblikket. Jeg maa maaske her tillige gøre opmærksom paa, at der ofte fra Arbejdere, ansatte under Hæren eller Marinen, er fremkommet Anmodninger dels til deres Minister og dels her til Rigsdagen om, at deres Stilling maatte blive forbedret. Man har hele Tiden holdt disse mange Arbejdere hen. I Begyndelsen sagde man til dem: I maa vente, til Forsvarskommissionen en Gang bliver færdig med sit Ar-